

L kapitola 16.

[1] Svým učedníkům řekl: "Byl jeden bohatý člověk a ten měl správce, kterého obvinili, že špatně hospodaří s jeho majetkem. [2] Zavolal ho a řekl mu: "Čeho ses dopustil? Slož účty ze svého správcovství, protože dále nemůžeš být správcem." [3] Správce si řekl: "Co budu dělat, když mne pán zbavuje správcovství? Na práci nejsem, žebrat se stydím. [4] Vím, co udělám, aby mne někde přijali do domu, až budu zbaven správcovství!" [5] Zavolal si dlužníky svého pána jednoho po druhém a řekl prvnímu: "Kolik jsi dlužen mému pánovi?" On řekl: "Sto věder oleje." [6] Řekl mu: "Tu je tvůj úpis; rychle sedni a napiš nový na padesát." [7] Pak řekl druhému: "A kolik jsi dlužen ty?" Odpověděl: "Sto měr obilí." Řekl mu: "Tu je tvůj úpis; napiš osmdesát." [8] Pán pochválil toho nepoctivého správce, že jednal prozíravě. Vždyť synové tohoto světa jsou vůči sobě navzájem prozíravější, než synové světla. [9] Já vám pravím: I nespravedlivým mamonem si můžete získat přátele; až majetek pomine, budete přijati do věčných příbytků. [10] Kdo je věrný v nejmenší věci, je věrný také ve velké; kdo je v nejmenší věci nepoctivý, je nepoctivý i ve velké. [11] Jestliže jste nespravovali věrně ani nespravedlivý majetek, kdo vám svěří to pravé bohatství? [12] Jestliže jste nebyli věrní v tom, co vám nepatří, kdo vám dá, co vám právem patří? [13] Žádný sluha nemůže sloužit dvěma pánům. Neboť jednoho bude nenávidět, a druhého milovat, k jednomu se přidá, druhým pohrdne. Nemůžete sloužit Bohu i majetku." [14] Toto slyšeli farizeové, kteří měli rádi peníze, a posmívali se mu. [15] Řekl jim: "Vy před lidmi vystupujete jako spravedliví, ale Bůh zná vaše srdce: neboť co lidé cení vysoko, je před Bohem ohavnost. [16] Zákon a proroci až do Jana; od té chvíle se zvěstuje království Boží a každý si do něho vynucuje vstup. [17] Spíše pomine nebe a země, než aby padla jediná čárka Zákona. [18] Každý, kdo propouští svou manželku a vezme si jinou, cizoloží; kdo se ožení s tou, kterou muž pustil, cizoloží. [19] Byl jeden bohatý člověk, nádherně a vybraně se strojí a den co den skvěle hodoval. [20] U vrat jeho domu ležal nějaký chudák, jménem Lazar, plný vředů, [21] a toužil nasytit se aspoň tím, co spadlo se stolu toho boháče; dokonce přibíhali psi a olizovali jeho vředy. [22] I umřel ten chudák a andělé ho přenesli k Abrahamovi; zemřel i ten boháč a byl pohřben. [23] A když v pekle pozdvihl v mukách oči, uviděl v dáli Abrahama a u něho Lazara. [24] Tu zvolal: "Otče Abrahamo, smiluj se nade mnou a pošli Lazara, ať omočí aspoň špičku prstu ve vodě a svlaží mé rty, neboť se trápím v tomto plameni." [25] Abraham řekl: "Synu, vzpomeň si, že se ti dostalo všeho dobrého už za tvého života, a Lazarovi naopak všeho zlého. Nyní on se raduje a ty trpíš. [26] A nad to vše je mezi námi a vámi veliká propast, takže nikdo - i kdyby chtěl, nemůže odtud k vám ani překročit od vás k nám." [27] Řekl: "Prosím tě tedy, otče, pošli jej do mého rodného domu, [28] neboť mám pět bratrů, ať je varuje, aby také oni nepřišli do tohoto místa muk." [29] Ale Abraham mu odpověděl: "Mají Mojžíše a Proroky, ať je poslouchají!" [30] On řekl: "Ne tak, otče Abrahamo, ale přijde-li k nim někdo z mrtvých, budou činit pokání." [31] Řekl mu: "Neposlouchají-li Mojžíše a Proroky, nedají se přesvědčit, ani kdyby někdo vstal z mrtvých."